



מ"ת 44445/12/13 - מדינת ישראל נגד מ' נ'

בית משפט השלום בפתח תקווה

מ"ת 44445-12-13 מדינת ישראל נ' נ' (עציר)

בפני	כב' השופטת אליאנא דניאלי
מבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יסמין נוי
נגד	מ' נ' (עציר)
משיב	ע"י ב"כ עו"ד נעמה שגיא

החלטה

בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

המשיב מואשם בכך שבתאריך 20.12.13, בעת ויכוח בינו לבין אשתו, במסגרתו סירבה המתלוננת לשטוף כלים במטבח, חבט הנאשם במתלוננת באגרופיו 4 פעמים בראשה.

מבקשת המעצר עולה, כי כאשר נשאל המשיב לפשר המכות, טען כי השתלט עליו יצר הרע, וכי "בא השטן, רגע של חולשה".

בדיון מיום 29.12.13, הסכים ב"כ המשיב כי קיימת תשתית ראייתית להוכחת האישום, וקיימת עילת מסוכנות סטוטוטורית. נוכח מצבו הנפשי של המשיב וקשייו האישוריים ביקש בא כוחו לבחון חלופת מעצר וכן התבקש כי עד מתן החלטה אחרת ישהה המשיב בבית החולים "גהה". הדיון נדחה לשם עריכת תסקיר אודות המשיב ונקבע כי עד קבלת תסקיר ישהה המשיב בבית חולים.

ביום 12.01.14, התקבלה הודעה מבית החולים "גהה" לפיה אין התוויה להמשך אשפוזו של המשיב וקיים רושם כי אשפוזו עלול להחמיר את מצבו הנפשי. לפיכך הוריתי על העברתו למעצר בשב"ס; לבקשת ב"כ המשיב הוריתי כי המעצר יהיה במב"ן.

למועד הדיון שנקבע התקבל תסקיר שירות המבחן ממנו עלה כי המשיב סובל מהפרעה נפשית, וכך גם אשתו ובנו. עוד עולה, כי אשתו של המשיב עמה שוחח שירות המבחן, אינה רואה בעייתיות בהתנהגותו האלימה כלפיה, והיא אף נוטלת על עצמה אחריות להתנהגותו זו.



באשר למשיב נכתב כי הוא מתקשה לקחת אחריות על התנהגותו האלימה, ומתקשה לראות בעייתיות בדפוס התנהגותו.

נוכח מורכבות הקשר הזוגי והעובדה שהליך משפטי קודם לא היווה גורם מרתיע ומציב גבולות, סובר שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה, ומביע ספק באשר ליכולתו של המשיב לעמוד בתנאים מגבילים לאורך זמן.

שירות המבחן בחן חלופת מעצר בדמות בית האבות "ביחד", אך בשיחה עם מנהלת בית האבות נמסר כי מדובר בבית אבות פתוח, אליו ניתן להיכנס ולצאת ללא פיקוח והשגחה, וכי לא ניתן לפקח על השהים במקום, ולהתחייב לדווח למשטרה באם המשיב יעזוב את המקום. לפיכך, לא בא התסקיר בהמלצה לשחרור המשיב.

בניגוד לדברים אלו, בדיון בפני התייצבה עו"ס מטעם בית האבות, ומסרה כי מדובר במקום קטן ואינטימי אשר קיימת בו השגחה צמודה של מטפל על כל מס' שוהים, כי צוות המקום מכיר את כל השהים במקום, ויוכל לדווח על כל היעדרות של המשיב מהמקום. יחד עם זאת הבהירה כי אם אדם מתלווה לדייר אשר מכיר את הקוד לדלת, אותו אדם יוכל לצאת את בית האבות. מאחר שהדלתות נמצאות בפיקוח מצלמות ניתן יהא לראות באופן מיידי מי יוצא את השערים.

לבית המשפט הוגש גם מכתב של מנהלת בית האבות, בו ציינה כי במידה ומטופל עוזב את בית האבות המטפל ישים לב להיעדרו, וכי עקב מצבו המיוחד של המשיב תינתן לו תשומת לב מיוחדת ובית האבות ידווח למשטרה במידה וייעדר.

נוכח דברים אלה עמדה ב"כ המשיב על בקשתה כי המשיב ישוחרר לחלופת מעצר זו.

משהביע בית המשפט קושי באשר לעובדה שמנהלת בית האבות מסרה לכאורה נתונים שונים בדבר יכולת בית האבות לפקח פיקוח ממשי על המשיב, ונוכח הצעת בית המשפט לשלוח את המשיב לקבלת תסקיר משלים, טענה ב"כ המשיב כי תסקיר משלים לא יעלה ולא יוריד.

מנגד, ב"כ המבקשת עמדה על כך כי מדובר במשיב אשר נדון בבית המשפט בגין אלימות כלפי אותה מתלוננת בחודש יולי האחרון. בגין אותו אירוע תלוי כנגדו מע"ת בר הפעלה בן 4 חודשים. נוכח נתוני האישיותיים של המשיב והקושי בחלופת המעצר המוצעת, עתרה ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

נפסק כי כאשר מדובר בחלופת מעצר בגין עבירות של אלימות במשפחה אין להסתפק בתנאי של הרחקה. אלא שגם ההרחקה המוצעת במקרה הזה אינה משמעותית, שכן חלופת המעצר המוצעת נמצאת בבני ברק, הסמוכה לפתח תקוה. חרף מצבו הנפשי המורכב של המשיב שבפניו, הוא הבהיר בדיון כי נהג להגיע באופן עצמאי אל מקום עבודתו עד למעצרו, ולפיכך לא מן הנמנע כי יוכל לצאת את מקום החלופה לבדו ולשוב לביתו, שם מצויה המתלוננת.

כאשר מדובר באדם בעל קשיים נפשיים ניכרים, בעל יכולת קוגניטיבית מופחתת, וכאשר מדובר במי שנדון אך לאחרונה בגין עבירות אלימות כנגד אשתו ושב והכה בה, ותלוי ועומד נגדו מאסר מותנה, ניתן לשחררו לחלופת מעצר אך במידה



והחלופה תבטיח באופן מוחלט אי יצירת קשר עם המתלוננת, וחוסר יכולת לצאת את מקום החלופה.

אין בחלופת המעצר המוצעת כדי לאיין באופן ממשי את הסכנה למתלוננת מפני המשיב.

זאת גם בשים לב לכך שבתסקיר שירות המבחן נקבע כי המשיב אינו רואה בעייתיות בהתנהגותו, ובשים לב להתרשמות שירות המבחן מהמתלוננת, לפיה היא תופסת את התנהגותו האלימה של המשיב כהתנהגות לגיטימית, העובדה כי לא פנתה בעצמה למשטרה והערכת שירות המבחן כי גם בעתיד לא תפנה לגורמי אכיפת החוק לשם הגנתה.

אך לאחרונה, **בבש"פ 361/14 מדינת ישראל נ' פלוני**, שב בית המשפט העליון וחזר על ההלכה לפיה נדרשים נימוקים כבדי משקל על מנת לסטות מהמלצה שלילית של שירות מבחן.

אף כי בית המשפט הוא הפוסק האחרון, הרי שבנסיבות המתוארות, ובהן הישנות מקרי אלימות זמן קצר לאחר שהמשיב נדון בבית המשפט והוטל עליו מאסר מותנה בר הפעלה, נסיבותיו האישיותיות של המשיב ונסיבות המתלוננת, והקושי שבחלופת המעצר המוצעת - הן מבחינת ריחוקה הגאוגרפי והן מבחינת יכולת השמירה על המשיב בה, אין מקום לסטות במקרה זה מהמלצת שירות המבחן ואני מורה על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. לבקשת באת כוחו לא יאושפז המשיב במב"ן אלא ישהה במעצר בהתאם לשיקול דעת שב"ס.

מועד הדיון הבא הקבוע במ"ת זה מבוטל, ואין להביא את המשיב לבית המשפט.

ניתנה היום, כ"א שבט תשע"ד, 22 ינואר 2014, במעמד
הצדדים.